

Điều đó rồi cũng qua đi

Vua Salomon trong Kinh Thánh được vang danh vì sự khôn ngoan, giàu có và các trước tác của mình. Ông lên làm vua vào khoảng 967 trước Công Nguyên. Quốc gia Do thái của ông lúc đó, trải dài từ ven sông Euhrates trên miền Bắc, vùng Lưỡng Hà, xuống đến tận vùng cực Bắc của Ai Cập, phía Nam.)

Một ngày nọ, Vua Salomon bỗng muốn làm bẽ mặt Benaiah, một cận thân thân tín của mình... Vua bèn nói với ông:

- Benaiah này! ta muốn ông mang về cho ta một chiếc vòng để đeo trong ngày lễ Sukkot và ta cho ông sáu tháng để tìm thấy chiếc vòng đó.

Benaiah trả lời:

- Nếu có một thứ gì đó tồn tại trên đời này, thưa đức vua, tôi sẽ tìm thấy nó và mang về cho ngài, nhưng chắc là chiếc vòng ấy chắc phải có gì đặc biệt?

Nhà Vua đáp:

- Nó có những sức mạnh diệu kỳ. Nếu kẻ nào đang vui nhìn vào nó, sẽ thấy buồn, và nếu ai đang buồn, nhìn vào nó sẽ thấy vui.

Vua Salomon biết rằng sẽ không đời nào có một chiếc vòng như thế tồn tại trên thế gian này, nhưng ông muốn cho người cận thân của mình ném một chút bẽ bàng.

...

Mùa xuân trôi qua, mùa hạ đến nhưng Benaiah vẫn chưa có một ý tưởng nào để tìm ra một chiếc vòng như thế.

Vào đêm trước ngày lễ Sukkot, ông quyết định lang thang đến một trong những nơi nghèo nhất của Jerusalem. Ông đi ngang qua một người bán hàng rong đang bày những món hàng trên một tấm bạt tồi tàn. Benaiah dừng chân lại hỏi

- Có bao giờ ông nghe nói về một chiếc vòng kỳ diệu làm cho người hạnh phúc đeo nó quên đi niềm vui sướng và người đau khổ đeo nó quên đi nỗi buồn không?

Người bán hàng lấy từ tấm bạt lên một chiếc vòng giản dị có khắc một dòng chữ. Khi Benaiah đọc dòng chữ trên chiếc vòng đó, khuôn mặt ông rạng rỡ một nụ cười.

Đêm đó toàn thành phố hân hoan, tung bưng đón mừng lễ hội Sukkot.

- Nào, ông bạn của ta, -Vua Salomon nói- Ông đã tìm thấy điều ta yêu cầu chưa?

Tất cả những cận thân đều cười lớn và cả chính vua Salomon cũng cười.

Trước sự ngạc nhiên của mọi người, Benaiah đưa chiếc vòng ra và nói:

- Nó đây thưa đức vua.

Khi vua Salomon cầm lấy chiếc vòng, măm măm nhìn ngắm và bỗng dừng mắt ở hàng chữ được khắc trên đó; nhà vua đọc dòng chữ, nụ cười mĩa mai liền biến mất trên khuôn mặt vua.

Mãi về sau người ta mới biết được dòng chữ đó là:

“Điều đó rồi cũng qua đi”

Vào chính giây phút ấy, vua Salomon nhận ra rằng tất cả những sự khôn ngoan, vương giả và quyền uy của ông đều là phù du, bởi vì một ngày nào đó, ông cũng chỉ là cát bụi.....

Chuyện dã sử (1) trên dễ hiểu đến không cần giải thích thêm; có điều lòng sợ chết khiến không ai muốn nhớ đến câu chuyện (2). Chính chỗ đó (sợ và không dám nhớ) lại là một mối nguy hiểm kinh khủng giống như người vượt biển không đề phòng biển động với gió to sóng lớn.

Biết con người có bản năng yếu đuối như thế nên Chúa Kitô dạy:

- Các con hãy tỉnh thức, vì không biết giờ nào Chúa các con sẽ đến. Nhưng các con phải biết điều này, là nếu chủ nhà biết giờ nào kẻ trộm đến, hẳn ông ta sẽ canh phòng, không để cho đào ngạch khoét vách nhà mình. Vậy các con cũng phải sẵn sàng, vì lúc các con không ngờ, Con Người sẽ đến. (Mt 24,42-51)

-

---

(1) Dã sử là những câu chuyện do tư nhân ghi chép từ nguồn truyền tụng của dân gian; dã sử phân biệt với chính sử; chính sử là chuyện lịch sử có thật và chính xác.

(2) Bằng chứng khi phát hành CD Kinh Lâm tử, Ban Biên tập Thánh Nhạc Ngày nay nhận được nhiều nhận xét đại loại: “Nghe sợ quá!”.